

velse af de vigtigste af de Dødstegn, som kunne benyttes af Lægmand, og Anviisning til deres Benyttelse, samt de øvrige Oplysninger, der kunne være nyttige ved Eighn. Denne Billedning trykkes og udleveres gratis tilligemed et Exemplar af denne Lov til enhver Eighnsmand ved hans Udnævnelse. Snffer den udnævnte Eighnsmand nogen nærmere Oplysning med Hensyn til Benyttelsen af den anførte Billedning, kan han derom henvende sig til den nærmest boende autoriserede Læge, hvem det paaligger mundtligten at give ham den efter Omstændighederne fornødne Forflaring.

§ 6.

Opstaaer der ved Eighnet Formodning om, at Dødsaarfagen fortjener Justitsvæsenets Opmærksomhed, skal Lægen, Eighnsmandene eller Jordemoderen uopholdelig gjøre Indberetning herom til Politimesteren, og Dødsattesten maa da ikke udstedes, førend denne har tilkjendegivet, at der fra hans Side Intet er til Hinder derfor.

Ved Selvmord eller anden uden foregaaende Sygdom indtræffende pludselig Død skal altid en Læge hurtigst muligt tilkaldes og Eighn af ham foretages.

§ 7.

Den, som udsteder Dødsattest uden personlig at have synet Liget, straffes med Fængsel (jvfr. Almindelig borgerlig Straffelov § 25, sammenholdt med § 17). Andre Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder eller under skærpnde Omstændigheder med Fængsel, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Bessaffenhed medfører en større Straf.

§ 8.

For Eighnet og Dødsattestens Udstedelse erlægges en Betaling af 64 β . til Lægen eller til lige Deling mellem Eighnsmandene. Har imidlertid Synet været udført af Eighnsmand, og Betalingen skal udredes af Huusmænd, Snderster, Haandværksjvende, Daglere, Tjenestetjvende, andre Personer i lignende Stillinger eller af deres Efterladte, erlægges kun halv Betaling. Skeer Begravelsen paa Fattigvæsenets Bekostning, erlægges fuld Betaling. I ethvert Tilfælde, hvor Eighn skal foretages paa en Kjøbstads Markfjorder over $\frac{1}{4}$ Mill fra Byen, paaligger det derhos Communen at yde Lægen fri Befordring.

Have den Afdødes Efterladte eller andre rette Vedkommende kaldt en Læge paa Landet over $\frac{1}{4}$ Mill fra det Sted, hvor han boer, for at syne et Lig, maae de yde ham fri Befordring og sædvansmæssig Betaling for et Sygebesøg. Kaldes Lægen til Eighn af Politimesteren, betales han herfor af det Offentlige efter de hidtil gjældende Regler. For den Attest om et dødsødt Barn, der afgives af den Jordemoder eller Læge, der kaldes i Anledning af Fødselen, er Intet at betale.

§ 9.

Forordningen af 7de November 1682 § 7, Placat 26de Juni 1829, Placat 13de Januar 1832 og Placat 17de Februar 1832 §§ 1—3 ophæves. Den Forpligtelse, der i Henshold til Pl. 26de Juni 1829 § 3 paahviler de ved Kjøbenhavns Fattigvæsen ansatte Districtslæger til at udføre de i nærværende Lov omhandlede Forretninger uden Betaling, bortfalder dog ikke ved denne Placats Ophævelse.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1870. Den gjælder ikke for Færøerne.

C. S i e b e.

Dresing.